

Interpretacyjny i orzeczniczy przegląd miesiąca

Luty 2022

ORZECZENIA

1.1. Kwestia obowiązku złożenia oświadczenia o wyborze formy opodatkowania podatkiem liniowym po likwidacji jednej działalności i rozpoczęciu innej

Wybór formy opodatkowania odnosi się nie do indywidualnie, konkretnie oznaczonej działalności gospodarczej tylko odnosi się do rodzaju uzyskiwania dochodów - a mianowicie kwalifikacji do źródła „pozarolnicza działalność gospodarcza”. Dlatego też zlikwidowanie jednej działalności, która była prowadzona w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej i rozpoczęcie innej, polegającej na udziale w spółce osobowej, objętej wpisem do rejestru sądowego nie może mieć znaczenia co do klasyfikacji źródła, jakim jest pozarolnicza działalność gospodarcza. Wybór sposobu opodatkowania, zgodnie z regułą określoną w art. 9a ust. 4 u.p.d.o.f. działa w kolejnych latach. Skoro zatem nie było faktycznej likwidacji jakiegokolwiek aktywności w sferze gospodarczej, która podlega opodatkowaniu podatkiem od osób fizycznych jako pozarolnicza działalność gospodarcza - obojętnie czy jest to działalność jednoosobowa, czy też działalność z tytułu udziału w spółce - nie mogło mieć to jakiegokolwiek wpływu na możliwość, a nawet obowiązek korzystania w kolejnych okresach rozliczeniowych (w kolejnych latach) z wybranej formy opodatkowania.

[II FSK 1372/19] wyrok NSA z dnia 04/02/2022

1.2. Kwestia stosowania art. 7b ust. 1 pkt 5 u.p.d.o.p. do zbycia wierzytelności na podstawie umów zawartych przed dniem 1 stycznia 2018 r.

W stanie faktycznym sprawy, gdy do zbycia wierzytelności, a więc do uzyskania przysporzenia majątkowego skutkującego rozpoznaniem przez spółkę przychodu podatkowego dojdzie po dniu 31 grudnia 2017 r. - wówczas zarówno do przychodu uzyskanego z transakcji, jak i do kosztów bezpośrednio związanych z przychodem zastosowanie znajdą przepisy u.p.d.o.p. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r. Skoro za przychody z zysków kapitałowych uważa się przychody ze zbycia wierzytelności uprzednio nabytych przez podatnika oraz wierzytelności wynikających z przychodów zaliczanych do zysków kapitałowych - zatem przychody ze zbycia wierzytelności na rzecz banku powinny być zaliczane przez spółkę do przychodów z zysków kapitałowych, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 5 u.p.d.o.p.

Natomiast okoliczności związane z umowami, do których zawarcia doszło przed dniem 1 stycznia 2018 r., dotyczące cesji, charakteru tych transakcji - odpowiedzialności związanej z zobowiązaniem dłużnym oraz kwestią zamiaru dalszego finansowania przez bank nie mają w tym przypadku znaczenia, ponieważ art. 7b ust. 1 pkt 5 u.p.d.o.p. ani też przepis art. 4 ust. 1 i 2 ustawy zmieniającej nie odnoszą się do okoliczności związanych z zawartymi umowami spółki z bankiem.

[II FSK 1830/19] wyrok NSA z dnia 03/02/2022

1.3. Nieodpłatne poręczenie może stanowić „transakcję” w rozumieniu art. 9a u.p.d.o.p.

Pojęcie transakcja nie zostało zdefiniowane w art. 9a u.p.d.o.p., ani innych przepisach prawa podatkowego, czy też cywilnego, a zatem w związku z tym należy uznać, że nie posiada ono definicji legalnej. Dlatego też opierając się zarówno na wykładni językowej, odwołując się do słownikowego brzmienia rozumienia, jak i do orzecznictwa w tym zakresie, należy uznać, że pojęcie transakcja traktować szeroko i nie można utożsamiać go wyłącznie z umowami sprzedaży w rozumieniu Kodeksu cywilnego. W konsekwencji pojęcie to obejmuje również czynność prawną polegającą na udzieleniu poręczenia o charakterze nieodpłatnym do umowy kredytu.

[II FSK 1475/19] wyrok NSA z dnia 03/02/2022

1.4. Przepis art. 16i ust. 5 u.p.d.o.p. nie wprowadza zakazu dokonywania zmian stawek amortyzacji za lata wcześniejsze

W świetle wykładni gramatycznej, wspartej wykładnią celowościową należy przyjąć, że treść art. 16i ust. 5 u.p.d.o.p. wskazuje jedynie, że "punktem w czasie" w którym mogą zostać obniżone stawki amortyzacyjne jest: miesiąc wprowadzenia środka trwałego do ewidencji lub pierwszy miesiąc jakiegokolwiek następującego po nim roku podatkowego.

[II FSK 1413/19] wyrok NSA z dnia 03/02/2022

1.5. Sposób obliczenia proporcji, o jakiej mowa w art. 15 ust. 2-2b u.p.d.o.p. w sytuacji otrzymania dywidend od spółek z grupy kapitałowej

Zasady proporcjonalnej alokacji kosztów określone w art. 15 ust. 2 i 2a u.p.d.o.p. nie mają zastosowania do przychodów opodatkowanych w sposób szczególny na zasadach ryczałtowych. Owe regulacje znajdują zastosowanie tylko do tych przychodów, które w świetle ustawy podatkowej mogą być pomniejszane o koszty ich uzyskania, a więc tych, których przedmiotem opodatkowania jest dochód. Zasady proporcjonalnej alokacji kosztów pośrednich z art. 15 ust. 2-2b u.p.d.o.p. nie znajdują zastosowania do przychodów z dywidend opodatkowanych ryczałtowo lub zwolnionych z opodatkowania na podstawie art. 22 ust. 4 u.p.d.o.p.

Skoro ustawodawca przewidział na zasadzie wyjątku, że w stosunku do niektórych tylko źródeł przychodu podstawę opodatkowania stanowi przychód, bez możliwości pomniejszenia go o jakiegokolwiek koszty jego uzyskania, to tylko do tych źródeł nie mogą znaleźć zastosowania reguły proporcjonalnej alokacji kosztów określone w art. 15 ust. 2-2b u.p.d.o.p. Odesłanie z art. 7 ust. 1 u.p.d.o.p. do konkretnych regulacji ze wskazaniem jednostek redakcyjnych ustawy oznacza, że wyjątki od ogólnej zasady opodatkowania dochodu, tyczą tylko tych przychodów, które daną regulacją są objęte. Tymczasem, zgodnie z art. 22 ust. 1 u.p.d.o.p., opodatkowaniu ryczałtowemu podlegają przychody z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, ale z zastrzeżeniem, że mają one siedzibę lub zarząd na terytorium Polski. Przychody z dywidendy otrzymywanych ze spółek mających siedzibę za granicą nie są objęte opodatkowaniem ryczałtowym, a więc podstawą opodatkowania nie jest przychód, lecz zgodnie z ogólną zasadą dochód, co ma dalsze konsekwencje, że do alokacji kosztów pośrednich, których nie można przyporządkować bezpośrednio do tego źródła należy stosować zasady proporcjonalnej alokacji kosztów uzyskania przychodów z art. 15 ust. 2-2b u.p.d.o.p.

[II FSK 1173/19] wyrok NSA z dnia 02/02/2022

1.6. Zakres przedmiotowy pojęcia stała placówka, o którym mowa w art. 14 ust. 1 polsko-luksemburskiej u.p.o.

W Komentarzu do MK OECD wskazuje się, że określenie "placówka" obejmuje każde pomieszczenie, środki lub urządzenia wykorzystywane do prowadzenia działalności przedsiębiorstwa, niezależnie od tego, czy są wykorzystywane wyłącznie w tym celu. Co zaś szczególnie istotne placówka - jako miejsce działalności gospodarczej - może istnieć również wtedy, gdy nie ma żadnych pomieszczeń lub gdy nie są one wymagane do prowadzenia działalności przedsiębiorstwa; wystarczy posiadanie pewnej przestrzeni do własnej dyspozycji. Nie ma znaczenia, czy przedsiębiorstwo jest właścicielem czy najemcą lokalu, środków lub urządzeń, czy dysponuje nimi w inny sposób. Sam fakt, że przedsiębiorstwo ma do własnej dyspozycji pewną przestrzeń służącą jego działalności gospodarczej, wystarczy, aby zaistniała stała placówka gospodarcza. Nie wymaga się, aby przedsiębiorstwo posiadało formalne prawo do dysponowania taką placówką. W analizowanej sprawie podatnik będzie świadczyć usługi w siedzibie KE w Luksemburgu, z czego wynika, że będzie mieć do dyspozycji pewną przestrzeń, co jest wystarczające dla przyjęcia, że na terenie Luksemburga będzie znajdować się stała placówka jego działalności. Z uwagi na powyższe w sprawie zastosowanie znajdzie art. 14 polsko-luksemburskiej u.p.o., którego regulacje są tożsame z zamieszczonymi w jej art. 7.

[II FSK 1314/19] wyrok NSA z dnia 01/02/2022

1.7. Przesłanki powstania na terytorium Polski zagranicznego zakładu podatkowego w związku z zatrudnieniem w Polsce pracownika świadczącego usługi na rzecz spółki w świetle polsko-węgierskiej u.p.o.

W świetle pkt 72 Komentarza do art. 5 Modelowej Konwencji OECD, zgodnie z którym: w przypadku gdy przedsiębiorstwo, które sprzedaje towary na całym świecie, zakłada biuro w danym państwie, a pracownicy pracujący w tym biurze biorą aktywny udział w negocjowaniu istotnych części umów sprzedaży towarów nabywcom w tym państwie, nie zawierając nawet umów ale odgrywając główną rolę prowadzącą do ich zawarcia (np. uczestnicząc w podejmowaniu decyzji dotyczących rodzaju, jakości lub ilości produktów objętych tymi umowami), takie działania będą zazwyczaj stanowiły istotną część działalności gospodarczej przedsiębiorstwa i nie powinny być uznawane za mające charakter przygotowawczy lub pomocniczy nie można uznać, iż w analizowanej sprawie doszło do powstania w Polsce zakładu spółki węgierskiej. W opisie stanu faktycznego wyraźnie wskazano, że pracownik spółki w Polsce nie dokonuje żadnych czynności, których efektem jest przeniesienie własności towarów należących do spółki, nie ma żadnego wpływu na treść umów zawieranych pomiędzy spółką a nabywcami towarów, nie kształtuje ani nie negocjuje żadnych elementów tych umów. W konsekwencji należy uznać, iż biuro spółki w Polsce powinno być uznane za mające wyłącznie charakter przygotowawczy i pomocniczy.

[I SA/GL 1609/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 11/02/2022

1.8. Usługa najmu szyldów SKOK jest usługą reklamową wymienioną w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p.

Świadczenie, które polega na dostawie szyldu, zawieszenia go, najmu powierzchni na elewacji budynku w celu umieszczenia szyldu stanowi usługę reklamową, o którym mowa w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. W rozróżnieniu informacji od reklamy podstawowym wyznacznikiem przekazu reklamowego jest nie tylko mniej czy bardziej wyraźna zachęta do kupna określonego towaru czy usługi, ale również intencje faktyczne podmiotu dokonującego przekazu i odbiór przekazu przez podmioty do których jest kierowany. Odnosząc się do argumentu, że umowa z podmiotem powiązany została nazwana umową najmu szyldu – należy przypomnieć, że to nie nazwa tej umowy przesądza o charakterze usługi. W takim przypadku należy dokonać wykładni intencji i do tego niewątpliwie był uprawniony w interpretacji organ.

[II FSK 352/20] wyrok NSA z dnia 10/02/2022

1.9. Skutki podatkowe w CIT przejęcia długu z tytułu umowy kredytowej

W przypadku przejęcia długu z tytułu umowy kredytowej, mamy do czynienia z sytuacją, w której spółka wstępuje w miejsce kredytobiorcy, co wynika z art. 519 k.c. W związku z czym nie dochodzi do przekształcenia tej umowy kredytowej w jakiś inny stosunek cywilnoprawny. W konsekwencji można powiedzieć, że użyty w art. 12 ust. 4 pkt 1 u.p.d.o.p. zwrot „otrzymanych lub zwróconych pożyczek, kredytów” należy odnieść do tej części niespłaconego przez pierwotnego dłużnika kredytu, która w związku z przeniesieniem długu została przekazana przejmującemu, a ten obowiązany był te kwoty spłacić wierzycielowi z uwzględnieniem warunków przewidzianych w umowie kredytowej, stając się jej stroną. W związku z czym ta kwota kredytu jest neutralna podatkowo, natomiast odsetki i prowizja od kredytu stają się kosztem podatkowym przejmującego dług. Oczywiście musi zaistnieć ten związek przyczynowy spłaty kredytu z działalnością gospodarczą tego podmiotu, ale tym przypadku nie budziło to wątpliwości.

[II FSK 1466/19] wyrok NSA z dnia 09/02/2022

1.10. Skutki podatkowe w CIT przystąpienia do długu za wynagrodzeniem

W efekcie planowanego przystąpienia do długu, przystępująca spółka uzyska przychód podatkowy w wysokości otrzymanej kwoty pieniężnej równej sumie kwot głównych zobowiązań, odsetek oraz kwoty dodatkowej prowizji, zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 u.p.d.o.p. Jeżeli spółka rozpozna przychód podatkowy z tytułu należnego jej wynagrodzenia za przystąpienie do długu, wówczas nie będzie przeszkód, aby wydatki, które zostaną rzeczywiście poniesione w związku ze spłatą tego długu, obniżyły wysokość przychodu podatkowego, który osiągnięty zostanie w związku z przystąpieniem jej do długu za wynagrodzeniem.

[II FSK 1444/19] wyrok NSA z dnia 09/02/2022

1.11. Zobowiązanie się fundatora w akcie założycielskim do wnoszenia w przyszłych latach wpłat na rzecz fundacji nie ma charakteru darowizny podlegającej odliczeniu od podstawy opodatkowania w rozumieniu art. 18 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

Nie można utożsamiać umowy darowizny z aktem fundacyjnym w odniesieniu do fundacji. Tym samym stwierdzić należy, że określone pieniądze do wpłaty na rzecz fundacji, do której zobowiązał się fundator stanowią majątek niezbędny do realizacji celów fundacji i nie wynikają z jakiegokolwiek umowy pomiędzy fundacją a fundatorem. Stanowią one majątek pierwotny, założycielski fundacji i niezależnie od tego, czy środki takie przekazywane są w pierwszym roku fundacji, czy też w kolejnych latach stanowią one środki finansowe przekazywane przez fundatora na realizację statutowych celów fundacji, a nie z jakiegokolwiek darowizny pomiędzy fundatorem a samą fundacją.

Tym samym wymienione środki nie będą podlegały odliczeniu od podstawy opodatkowania w świetle art. 18 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

[II FSK 1343/19] wyrok NSA z dnia 08/02/2022

1.12. Zakres prawa do odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych z użytkowaniem i eksploatacją samochodu ciężarowego wykorzystywanego do czynności mieszanych

Z opisu sprawy wynika, że samochód ciężarowy, którego konstrukcja wyklucza jego użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą lub powoduje, że jego użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą jest nieistotne, służy nie tylko do wykonywania obowiązków i zadań służbowych w zakresie działalności prowadzonej przez spółkę. Nie można ignorować okoliczności parkowania samochodu przy domu pracownika, a przede wszystkim trzeba było uwzględnić okoliczność wykorzystania przez pracownika tego pojazdu do celów osobistych, w konsekwencji czego spółka zwiększa pracownikowi wartość przychodu ze stosunku pracy. W takim przypadku, samochód, pomimo jego konstrukcyjnego przeznaczenia do działalności gospodarczej, będzie wykorzystywany do celów mieszanych. Mając to na uwadze, należy podkreślić, iż w sytuacji gdy podatnicy wykorzystują pojazdy samochodowe do czynności mieszanych, to na podstawie art. 86a ust. 3 pkt 1 lit. a u.p.t.u., nie jest spełniony warunek wykorzystywania pojazdu samochodowego wyłącznie do działalności gospodarczej, która daje prawo pełne odliczenia podatku VAT. Prawidłowo również organ uznał, że w związku z tym wystąpią podstawy do opodatkowania pojazdu do użytku prywatnego na podstawie art. 8 ust. 2 u.p.t.u.

[I SA/PO 499/21] wyrok WSA w Poznaniu z dnia 04/02/2022

1.13. Przesłanki skorzystania ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 4b u.p.d.o.p.

W analizowanej sprawie spółka nie będzie miała możliwości skorzystania ze zwolnienia określonego w art. 17 ust. 1 pkt 4b u.p.d.o.p., ponieważ warunek podmiotowy nie zostanie spełniony. Z wniosku jednoznacznie wynika bowiem, że udziałowcami spółki są spółki z o.o. z siedzibą na terytorium Polski. Fakt, że kościelnymi osobami prawnymi są udziałowcy wspólników spółki, a nie udziałowcy spółki – nie wypełnia warunków powyższego zwolnienia.

[I SA/SZ 913/21] wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17/02/2022

1.14. Zasady ustalania kosztów uzyskania przychodu przy sprzedaży przedmiotu aportu w postaci środków trwałych i WNIĘ WNIESIONEGO Z AGIO

Zmiana u.p.d.o.p. dotycząca art. 12 ust. 1 pkt 7, w wyniku której przepis ten odwołuje się aktualnie do wartości wkładu nie niższej od wartości rynkowej powoduje również, że spółka przyjmująca wkład niepieniężny w przypadku późniejszego zbycia takiego przedmiotu wkładu może rozpoznać jako koszt zbycia wartość emisyjną wydanych udziałów w zamian za wniesiony wkład niepieniężny, a w przypadku zbycia składników majątku wniesionego do spółki jako wkład niepieniężny, który został zaliczony do środków trwałych, spółce otrzymującej aport koszt należy określić jako wartość początkową pomniejszoną o dokonane odpisy amortyzacyjne.

[II FSK 1427/19] wyrok NSA z dnia 16/02/2022

1.15. Stawka podatku od nieruchomości dla budynków (lokali) mieszkalnych oddawanych przez spółkę w najem na cele mieszkaniowe

Należy podkreślić, że w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l. jest mowa o zajęciu budynku mieszkalnego lub jego części na prowadzenie działalności gospodarczej, a nie na prowadzeniu w tym budynku lub jego części działalności gospodarczej. Spółka, której działalność gospodarcza polega na świadczeniu usług wynajmu lokali, będzie realizowała cele mieszkaniowe, ale nie swoje tylko swoich kontrahentów – okoliczność ta będzie istotą prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Ponadto budynek mieszkalny lub wydzielone w nim samodzielne lokale będą środkami trwałymi spółki, a więc mienie to będzie środkiem umożliwiającym prowadzenie działalności gospodarczej. Reasumując, do przedmiotowych budynków (ich części) zastosowanie znajdzie stawka określona w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l.

[I SA/WR 621/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 16/02/2022

1.16. Przesłanki uznania danego podmiotu za zależnego przedstawiciela w świetle art. 5 ust. 5 polsko-niemieckiej u.p.o.

Pogląd organu jakoby C. jest zależnym przedstawicielem spółki niemieckiej na podstawie art. 5 ust. 5 polsko-niemieckiej u.p.o. jest wadliwy. Z analizy opisu stanu faktycznego wynika, że C. nie posiada pełnomocnictwa do działania w imieniu spółki. Ponadto usługi nabywane przez spółkę mają na celu obsługę klientów już pozyskanych, będących wynikiem uprzedniej działalności spółki. Działalność C. nie polega więc na zawieraniu nowych umów, lecz wiąże się z jakimś rodzajem obsługi umów już zawartych. C. prowadzi również swoją własną działalność, a współpraca ze spółką nie jest jej jedynym źródłem dochodu. Co prawda istnieje pewien zakres kontroli spółki nad C., ale z pewnością nie w takim stopniu aby można było mówić o zależności.

Ponadto C. będzie ponosić odpowiedzialność za własne działania i terminowość wykonywanych usług na rzecz spółki, wykonuje swoją działalność na własny rachunek, będzie działać na własną rzecz, nie będzie podlegać wskazówkom spółki, nie będą także zwracane żadne wydatki na rzecz C. Spółka nie będzie kierować działaniami C. Wreszcie sama dostępność do magazynu C., w którym będą przechowywane towary spółki jest bardzo ograniczona, a praktycznie niemożliwa.

[II FSK 1340/19] wyrok NSA z dnia 15/02/2022

1.17. Spółka powinna rozliczać dopuszczalny limit pomocy publicznej odrębnie dla każdej SSE nawet gdy te strefy mieszczą się na terenie jednego województwa

1) Zgodnie z literalnym brzmieniem art. 16 ust. 1 ustawy o SSE, podstawą do korzystania z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy, zatem "jednej strefy" a nie "kilku/wielu stref". Zatem nie ma znaczenia, że spółka działa na terenie jednego województwa, skoro działa w dwóch różnych strefach, powinna oceniać dopuszczalny limit korzystania z pomocy publicznej (w tym ze zwolnienia dochodów z opodatkowania) odrębnie w odniesieniu do każdej strefy.

2) W celu ustalenia przychodu (dochodu) z działalności zwolnionej i opodatkowanej spółka zobowiązana jest do prowadzenia ewidencji spełniającej wymogi art. 9 ust. 1 u.p.d.o.p. Ewidencja ta powinna umożliwiać rozliczenie pomocy publicznej i wyliczenie dochodu zwolnionego z opodatkowania dla każdej ze stref odrębnie.

[II FSK 1233/19] wyrok NSA z dnia 15/02/2022

1.18. Kwestia zastosowania art. 26a § 1 o.p. – wyrok 7 sędziów NSA

1) Unormowanie z art. 26a § 1 o.p. znajdzie zastosowanie do sytuacji gdy płatnik wypłacając podatnikowi wynagrodzenie ze stosunku pracy, będące przychodem, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 12 ust. 1 u.p.d.o.f., nie obliczył, nie pobrał, nie odprowadził zaliczki na podatek dochodowy, z uwagi na posiadaną interpretację indywidualną do której się zastosował, a która to interpretacja następnie została zmieniona bądź wygasła.

2) Ograniczenie odpowiedzialności podatnika za podatek przewidziane w art. 26a § 1 o.p. nie znajdzie zastosowania w przypadku gdy podatnik realizując obowiązek samoobliczenia podatku wpłacił po zakończeniu roku podatkowego należny podatek obejmujący również kwotę odpowiadającą wysokości niepobranej przez płatnika zaliczki.

[II FSK 210/19] wyrok 7 sędziów NSA z dnia 14/02/2022

1.19. Opłata zastępcza pobierana przez dom maklerski prowadzący obrót energią elektryczną wchodzi do podstawy opodatkowania VAT

Wartość opłaty zastępczej, pobierana przez spółkę od klientów, którzy w ustalonym terminie (tj. do końca czerwca następnego roku kalendarzowego) nie dostarczą świadectw pochodzenia celem przedstawienia ich przez spółkę - w wykonaniu obowiązków wynikających z odrębnych ustaw - do umorzenia, w związku ze sprzedaną klientom energią elektryczną lub gazem ziemnym, podlega opodatkowaniu VAT w ramach sprzedaży realizowanej przez spółkę na rzecz klientów. Zatem koszty opłaty zastępczej pobranej od klienta spółka powinna wliczyć do podstawy opodatkowania świadczenia zasadniczego i opodatkować VAT, tak jak świadczenie główne - sprzedaż energii elektrycznej/gazu. Podstawą prawną wskazującą na konieczność wliczenia kwoty opłaty zastępczej do podstawy opodatkowania dostawy energii elektrycznej/gazu jest art. 29a ust. 1 w zw. z art. 29a ust. 6 pkt 2 u.p.t.u.

[I FSK 1534/18] wyrok NSA z dnia 25/02/2022

1.20. Kwestia powstania zakładu w Polsce w rozumieniu art. 4a pkt 11 u.p.d.o.p. w zw. z art. 5 ust. 5 polsko-luksemburskiej u.p.o.

Z wniosku wynika, że fundusz luksemburski będą reprezentować osoby upoważnione do reprezentowania funduszu zgodnie z przepisami prawa luksemburskiego lub pełnomocnicy na podstawie pełnomocnictw zawartych w Luksemburgu pod prawem luksemburskim. Osoby te będą podpisywały w Polsce umowy, w której fundusz będzie oferował pożyczki. W świetle przedstawionego zdarzenia, działalność osób upoważnionych/pełnomocników powinna być uznana za tworzącą "zakład", gdyż przedmiot działalności funduszu w Polsce będzie pokrywać się z przedmiotem działalności funduszu luksemburskiego jako całości. Tym samym fundusz będzie posiadać zakład w Polsce w rozumieniu polsko-luksemburskiej u.p.o. w zw. z art. 4a ust. 11 u.p.d.o.p. w wyniku działalności prowadzonej przez spółkę w Polsce.

[II FSK 1483/19] wyrok NSA z dnia 24/02/2022

1.21. Kwestia możliwości pełnego zaliczenia wydatku z art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. do kosztów uzyskania przychodów

Nietrafne jest uzależnienie możliwości pełnego zaliczenia wydatku z art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. do kosztów uzyskania przychodów od tego czy i w jakim zakresie podatnik uwzględnił ten wydatek w cenie swojego towaru czy też usługi. Wnioski organu co do kryterium cenowego, nie wpływają z treści ww. przepisów, a są wynikiem arbitralnego wskazania na konieczność bezpośredniego powiązania tych wydatków z ceną pojedynczo świadczonej usługi dla konkretnego podmiotu.

Tego rodzaju wskazania na istnienie jakiegokolwiek związku podlegających ograniczeniu wyłączenia limitu wydatków na zakup usług niematerialnych z ceną pojedynczo świadczonej usługi dla konkretnego podmiotu nie można wprowadzić z art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p.

[II FSK 1316/19] wyrok NSA z dnia 24/02/2022

1.22. Doładowanie pojazdów o napędzie elektrycznym - świadczenie usługi, czy dostawa towaru – pytanie prejudycjalne do TSUE

Czy świadczenie złożone realizowane na punktach ładowania na rzecz użytkowników pojazdów elektrycznych obejmujące:

- a. udostępnienie urządzeń do ładowania (w tym integrację ładowarki z systemem operacyjnym pojazdu),
- b. zapewnienie przepływu energii elektrycznej o odpowiednio dostosowanych parametrach do akumulatorów pojazdu elektrycznego,
- c. niezbędne wsparcie techniczne dla użytkowników pojazdów,
- d. udostępnienie użytkownikom specjalnej platformy, strony internetowej czy aplikacji, służących do rezerwacji danego konektora, podglądu historii transakcji i dokonanych płatności, a także możliwości korzystania z tzw. e-portfela, służącego do dokonywania płatności należności za poszczególne sesje ładowania

- stanowi dostawę towarów w rozumieniu art. 14 ust. 1 Dyrektywy 112, czy też świadczenie usług w rozumieniu art. 24 ust. 1 tej dyrektywy?

[I FSK 1712/18] postanowienie NSA z dnia 23/02/2022

1.23. Bank, zbywając w drodze cesji portfel wierzytelności kredytowych, przestaje być kredytodawcą, a zatem nie może korzystać ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 38 u.p.t.u.

1) Skoro dojdzie do przeniesienia portfela wierzytelności i w związku z tym inny bank (bank hipoteczny) wejdzie w ogół praw wynikających z zawartych z klientami umów kredytowych dotyczących wierzytelności, a w szczególności w prawo do wierzytelności głównej o spłatę kredytu wraz z odsetkami oraz wszelkie inne prawa z nią związane, nie można stwierdzić, że bank, wykonując opisane we wniosku czynności zarządza udzielonymi przez niego kredytami, gdyż, właścicielem wierzytelności jest już inny bank (bank hipoteczny) i to on jest podmiotem zarządzającym kredytami. To bank hipoteczny po przejęciu wierzytelności kredytowych, jest odpowiedzialny za przeprowadzenie procesu wykonywania przez strony postanowień umów kredytowych, zaś bank wykonuje jedynie czynności zlecone przez bank hipoteczny. Tym samym, czynności wymienione szczegółowo przez bank nie mogą korzystać ze zwolnienia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 u.p.t.u., jako zarządzanie kredytami przez kredytodawcę.

2) Zarówno orzeczenia TSUE, jak sądów administracyjnych, w tym orzeczenia NSA, konsekwentnie przyjmują, że zasadą jest traktowanie wielu świadczeń jako świadczeń odrębnych. Natomiast tylko w pewnych, szczególnych sytuacjach, jeżeli pomiędzy poszczególnymi świadczeniami zachodzi ścisły związek, że ich rozdzielenie byłoby sztuczne, można traktować te pojedyncze świadczenia składające się na daną usługę jako jedną usługę. W tym przypadku, relacje pomiędzy usługami, które zostały opisane we wniosku, nie mają takiego charakteru, aby można mówić o jednym świadczeniu, o jednej usłudze polegającej na zarządzaniu kredytami.

[I FSK 378/18] wyrok NSA z dnia 22/02/2022

1.24. Dodatnia wartość firmy (tzw. goodwill) nie stanowi prawa majątkowego w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.c.c. – uchwała 7 sędziów NSA

Dodatnia wartość firmy (tzw. goodwill), rozumiana jako nadwyżka ceny nabycia nad wartością rynkową składników majątkowych przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, nie stanowi prawa majątkowego w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.c.c.

[III FPS 2/21] uchwała 7 sędziów NSA z dnia 21/02/2022

INTERPRETACJE

2.1. **Opodatkowanie dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej preferencyjną stawką podatkową (IP BOX)**

1) Wnioskodawca zajmuje się tworzeniem kodu źródłowego oprogramowania, jego testowaniem i odpowiednim dostosowaniem do konkretnych potrzeb kontrahenta. W wyniku prac programistycznych prowadzonych przez wnioskodawcę jego kontrahent otrzymuje nowoczesne i innowacyjne ulepszenia oraz rozwinięcia oprogramowania lub całościowe aplikacje, których nie da się nabyć na otwartym rynku. W przypadku projektów nie występuje element typowej standaryzacji. Cele, jakie są zakładane do osiągnięcia przez kontrahenta, wymagają unikatowego podejścia i twórczej pracy koncepcyjnej od samego początku realizacji prac projektowych. Tym samym, tworzone i wdrażane przez wnioskodawcę elementy oprogramowania mają zawsze charakter twórczy. Bezpośrednim rezultatem prac realizowanych przez wnioskodawcę jest tworzenie oprogramowania poprzez jego usprawnienie, wprowadzanie aktualizacji, czy dodawanie nowych funkcjonalności. Zadania te realizowane są poprzez pisanie nowego kodu źródłowego oprogramowania oraz jego testowanie. oprogramowanie i jego kod źródłowy ma bardzo złożony charakter. W ramach rozwoju oprogramowania wnioskodawca dokonuje usprawnień oprogramowania, zmienia poszczególne jego funkcjonalności i usuwa błędy. W tej sytuacji należy uznać, iż podejmowana przez wnioskodawcę działalność polegająca na tworzeniu programów komputerowych (oprogramowanie, części oprogramowania) stanowi działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 30ca ust. 2 w zw. z art. 5a pkt 38 u.p.d.o.f.

[0113-KDIPT2-1.4011.327.2021.2.MGR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/06/2021

2.2. **Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p. odnośnie do środków na pokrycie ujemnego wyniku finansowego szpitala otrzymanych od podmiotu tworzącego**

1) Otrzymanie środków pieniężnych przekazanych przez podmiot tworzący samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej (szpital) na pokrycie ujemnego wyniku finansowego, stanowi niewątpliwie przychód tego zakładu (szpitala). Szpital osiągnie korzyść materialną w postaci otrzymanych środków pieniężnych, które stanowią przychód w myśl art. 12 u.p.d.o.p. Nie jest on natomiast wymieniony w art. 12 ust. 4 u.p.d.o.p., tj. w zdarzeniach nie zaliczanych do przychodów podatkowych. A zatem, otrzymane od podmiotu tworzącego środki stanowią przychody podatkowe szpitala.

2) Opisane w stanie faktycznym dochody uzyskane przez szpital wskutek otrzymania środków na pokrycie straty od podmiotu tworzącego mogą korzystać ze zwolnienia z opodatkowania, na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p. Wydatkowanie dochodu na cele inne niż statutowe wyłącza możliwość zastosowania zwolnienia z opodatkowania.

[0111-KDIB1-2.4010.544.2021.2.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 31/01/2022

2.3. Prawo dokonania korekty przychodów w związku z udzielanymi rabatami pośrednimi związanymi z obniżką cen

W analizowanej sprawie mamy do czynienia z pomniejszeniem, czyli odstępstwem od ustalonej ceny produktów oferowanych przez spółkę. Co prawda spółka nie będzie sprzedawać bezpośrednio na rzecz detalistów, ale na podstawie odpowiednich indywidualnych ustaleń będzie przyznawała im rabaty. Spowoduje to w istocie obniżenie części ceny sprzedawanych produktów. W momencie, kiedy spółka przyzna rabat pośredni detaliście, to po jej stronie nastąpi obniżenie ceny sprzedawanych produktów, a po stronie detalisty nastąpi zwrot części ceny nabywanych produktów. Udzielenie rabatu pośredniego stanowi zatem obniżkę ceny po jakiej spółka sprzedaje swoje produkty. A zatem, spółka sprzedając swoje towary i udzielając na nie rabatu pośredniego, powinna obniżyć przychód należny, o którym mowa w art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p. Tym samym w przedmiotowej sprawie nie ma zastosowania przepis art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. Udzielany przez spółkę rabat pośredni stanowiący obniżkę ceny nie jest spowodowany błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką. Zatem spółka uprawniona będzie do dokonania korekty przychodów w związku z udzielanymi rabatami pośrednimi związanymi z obniżką cen - na bieżąco, tj. w okresie, w którym wystawi dokument potwierdzający przyczynę korekty - przyznanie rabatu pośredniego.

[0111-KDIB1-1.4010.530.2021.2.BS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 28/01/2022

2.4. Obowiązki płatnika na podstawie art. 26aa ust. 1 u.p.d.o.p. w przypadku zbycia udziałów w spółce nieruchomościowej

1) Pomimo, iż w przypadku zbycia udziałów w spółce nieruchomościowej jest ona jedynie przedmiotem (nie zaś stroną) transakcji zbycia, to w pewnych okolicznościach to właśnie na niej, a nie na podmiocie osiągającym dochód ciążyć będzie obowiązek zapłaty podatku.

Stanie się tak wówczas, gdy zbywcą udziałów będzie nierezydent oraz jednocześnie dojdzie do zbycia udziałów (akcji) dających co najmniej 5% praw głosu w spółce albo ogółu praw i obowiązków dających co najmniej 5% prawa do udziału w zysku spółki niebędącej osobą prawną, albo co najmniej 5% ogólnej liczby tytułów uczestnictwa lub praw o podobnym charakterze w spółce nieruchomościowej. Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

2) Z uwagi na to że spółka matka jest rezydentem podatkowym Holandii (co będzie udokumentowane certyfikatem rezydencji wydanym przez kraj siedziby), zasady ustalenia opodatkowania w przedmiotowej sprawie winny być ustalane z uwzględnieniem właściwej (w tym wypadku polsko-holenderskiej u.p.o.). W realiach tej sprawy zastosowanie znajdzie art. 13 ust. 4 polsko-holenderskiej u.p.o., co oznacza, że dochód spółki matki osiągnięty ze sprzedaży 100% udziałów w kapitale spółki polskiej będzie podlegał opodatkowaniu w Holandii. Tym samym na spółce polskiej nie będą ciążyć obowiązki płatnika.

[0111-KDIB1-1.4010.3.2022.1.JD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 28/01/2022

2.5. Zasady wyliczenia różnic kursowych z tytułu importu towarów

Przy różnicach kursowych za koszt poniesiony uważa się koszt wynikający z otrzymanej faktury (rachunku) lub innego dowodu w przypadku braku faktury. Skoro, dniem poniesienia kosztu będzie dzień wystawienia faktury, to w myśl art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p., do przeliczenia kosztu wyrażonego w walucie obcej na złote należy zastosować kurs średni ogłaszany przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia kosztu, tj. poprzedzającego dzień wystawienia faktury przez dostawcę. Zatem, do przeliczenia wartości kosztu poniesionego w walucie obcej, udokumentowanego fakturą (rachunkiem), należy przyjąć datę poprzedzającą datę faktury (rachunku). A zatem, do wyliczenia różnic kursowych w podatku dochodowym od osób prawnych, z tytułu importu towarów spółka prawidłowo przeliczyła wartości zakupów wyrażone w walutach obcych na złote według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia kosztu, tj. poprzedzającego dzień wystawienia faktury „commercial invoice”.

Tym samym prawidłowe jest stanowisko spółki, zgodnie z którym spółka powinna przeliczać odrębnie wartości wyrażone na dokumentach „commercial invoice” dla potrzeb podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie zaliczenia w koszty uzyskania przychodu oraz w zakresie wyliczenia różnic kursowych.

[0111-KDIB1-3.4010.531.2021.4.AN] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 27/01/2022

2.6. Kwestia opodatkowania ryczałtem „ukrytych zysków” w świetle art. 28m u.p.d.o.p.

1) Wynagrodzenie wypłacane przez spółkę w formie ryczałtowej na rzecz fundacji (zgodnie z zawartą umową za udostępnienie logo fundacji do zamieszczania na rzeczach ruchomych oraz nieruchomościach spółki), której fundatorem jest członek zarządu spółki, stanowi ukryty zysk i będzie podlegało opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek. Wynagrodzenie wypłacane na rzecz prywatnej fundacji jest świadczeniem o którym mowa w art. 28m ust. 3 pkt 2a u.p.d.o.p.

2) Skoro spółka dla posiadanych samochodów osobowych nie prowadzi ewidencji przebiegu, to zgodnie z art. 86a ust. 4 u.p.t.u. uznaje się, że samochody te są wykorzystywane również do celów niezwiązanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. W takiej sytuacji, zgodnie z art. 28m ust. 4 pkt 2 lit. b u.p.d.o.p. tylko 50% kosztów dotyczących samochodów osobowych nie stanowi ukrytych zysków. Natomiast pozostałe 50% wydatków stanowi ukryte zyski i podlega opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek.

3) Płacony przez spółkę czynsz najmu za lokale wynajmowane od udziałowca w cenach rynkowych nie stanowi dochodu z tytułu ukrytych zysków, o którym mowa w art. 28m ust. 3 u.p.d.o.p. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że zdanie wstępne art. 28m ust. 3 u.p.d.o.p. wskazuje na otwarty (a nie zamknięty) katalog świadczeń mogących prowadzić do powstania dochodu z tytułu ukrytych zysków. Dlatego ocena czy określone świadczenie najmu spełni warunki do uznania za dochód z tytułu ukrytego zysku powinna zostać dodatkowo przeprowadzona w oparciu o przesłanki wynikające ze zdania wstępnego art. 28m ust. 3 u.p.d.o.p. Jak z niego wynika dochód z tytułu ukrytego zysku nie obejmuje świadczeń, które nie są wykonane w związku z prawem do udziału w zysku, czyli świadczeń podjętych (wykonanych) bez jakiegokolwiek wpływu podmiotów powiązanych na działanie i decyzje spółki opodatkowanej ryczałtem, w zakresie ocenianego świadczenia.

4) Wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę córki udziałowca zatrudnionej w spółce na takich samych warunkach płacowych jak pozostali pracownicy spółki na równoważnym stanowisku, którego wartość nie przekracza pięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, nie stanowi dochodu z ukrytych zysków a co za tym idzie nie podlega opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek kapitałowych.

[0111-KDIB1-2.4010.554.2021.2.AK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/01/2022

2.7. Kwestia posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski w świetle przepisów u.p.t.u.

1) Spółka nie posiada i nie będzie posiadała na terytorium Polski pracowników, nie delegowała też żadnych pracowników do stałego lub okresowego wykonywania obowiązków na terytorium Polski (z wyjątkiem możliwości bardzo krótkiej wizyty ograniczonej liczby pracowników w Polsce, jeśli zajdzie taka potrzeba). Ponadto spółka nie jest i nie będzie właścicielem i najemcą jakichkolwiek aktywów zarówno ruchomych jak i nieruchomości. Nie będzie też udostępniać personelu bądź zasobów technicznych jakimkolwiek podmiotom na terytorium Polski. Nie posiada również w Polsce żadnej struktury, która byłaby zaangażowana w negocjowanie lub zawieranie umów handlowych. Wszelkie czynności związane z działalnością gospodarczą spółki dokonywane są w siedzibie zlokalizowanej w X, gdzie również podejmowane są wszelkie strategiczne decyzje dotyczące działalności spółki. W analizowanej sprawie spółka nie dysponuje odpowiednimi zasobami osobowymi i technicznymi oraz nie sprawuje kontroli nad takimi zasobami w spółkach A. Polska oraz E. Polska co oznacza brak spełnienia podstawowych przesłanek do uznania działalności spółki w kraju za stałe miejsce prowadzenia działalności. A zatem, spółka nie będzie posiadała na terytorium Polski stałego miejsca prowadzenia działalności, a sam fakt nabywania usług na zasadach rynkowych od A. Polska i E. Polska nie może powodować automatycznego uznania, że istnieje na terytorium Polski stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

2) Usługi nabywane przez spółkę od A. Polska oraz E. Polska dla których miejsce świadczenia usług jest ustalane zgodnie z regułą wynikającą z art. 28b u.p.t.u. nie powinny być opodatkowane w Polsce. Spółka posiada bowiem siedzibę działalności gospodarczej w X oraz nie będzie posiadała w Polsce stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Zatem, usługi do których ma zastosowanie art. 28b u.p.t.u. nie będą opodatkowane na terytorium Polski stosownie do art. 28b ust. 2 u.p.t.u. Usługi świadczone przez A. Polska oraz E. Polska będą opodatkowane stosownie do art. 28b ust. 1 u.p.t.u. w kraju siedziby spółki, tj. w X.

Tym samym, w przypadku, gdy spółka otrzyma od usługodawców faktury dokumentujące nabycie na terytorium Polski usług, do których ma zastosowanie art. 28b u.p.t.u. z wykazanim podatkiem znajdzie zastosowanie wyłączenie, o którym mowa w art. 88 ust. 3a pkt 7 u.p.t.u. W konsekwencji, spółka nie będzie miała prawa do odliczenia podatku naliczonego w związku z nabyciem usług od polskich usługodawców do których ma zastosowanie art. 28b u.p.t.u.

[0114-KDIP1-2.4012.426.2021.2.RST] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 23/01/2022

2.8. Sposób rozliczenia w kosztach podatkowych wydatków na fit-outy pierwotne i wtórne

1) Wydatki poniesione na fit-outy pierwotne i wtórne, które nie są rozliczane w kosztach poprzez odpisy amortyzacyjne, przeprowadzone pod konkretnego najemcę i odsprzedane mu, będą stanowić koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, o których mowa w art. 15 ust. 4b u.p.d.o.p. i należy je zaliczyć w koszty uzyskania przychodów w dacie uzyskania odpowiadających im przychodów. Wydatki ponoszone przez spółkę na opisane fit-outy pierwotne i wtórne, które nie są rozliczane w kosztach poprzez odpisy amortyzacyjne, przeprowadzone w ramach standardowej praktyki na rynku wynajmu nieruchomości komercyjnych ukierunkowanej na znalezienie najemców i zawieranie atrakcyjnych umów najmu na długoletnie okresy pod konkretnego najemcę i odsprzedane mu, będą stanowić koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, o których mowa w art. 15 ust. 4b u.p.d.o.p. i należy je zaliczyć w koszty uzyskania przychodów w dacie uzyskania odpowiadających im przychodów. Wydatki z ww. tytułu, stanowią koszty uzyskania przychodów, które należy zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów bezpośrednio związanych z przychodami z tytułu odsprzedaży na rzecz najemców w dacie uzyskania przychodu z tego tytułu.

2) W odniesieniu do wydatków na fit-outy pierwotne i wtórne, które są czynione pod potrzeby konkretnego najemcy, które nie są objęte odrębną odsprzedażą nakładów tylko wkalkulowane w czynsz, możliwe jest ich zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów, innych niż koszty bezpośrednio związane z przychodami z tytułu zawieranych umów najmu, zgodnie z art. 15 ust. 4d u.p.d.o.p., a więc w dacie poniesienia. Jednakże zgodnie z art. 15 ust. 4e u.p.d.o.p., za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów, uważa się dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku).

Zatem ww. wydatki stanowią koszty uzyskania przychodu w dacie poniesienia, tj. na dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku) lub innego dokumentu, a nie w dacie przekazania lokalu najemcy.

[0111-KDIB1-1.4010.626.2021.1.SH] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 04/02/2022

2.9. Opłata dystrybucyjna nie stanowi przychodów z art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

Z wniosku wynika, że na podstawie umowy dystrybucyjnej spółka nie uzyskała uprawnień pozwalających przyjąć, że doszło do zawarcia umowy licencyjnej na korzystanie z praw autorskich, a tym bardziej do przeniesienia praw autorskich. X (podmiot powiązany z siedzibą w Szwajcarii) pozostaje wyłącznym właścicielem praw własności intelektualnej w stosunku do produktów (kluczowe technologie i treści grupy). W szczególności, na mocy umowy nie doszło do przeniesienia praw autorskich ani udzielenia licencji na korzystanie z praw autorskich i innych praw własności intelektualnej. X dostarcza spółce produkty oraz jest odpowiedzialny za zmiany i aktualizowanie produktów. Spółka nie jest uprawniona do modyfikowania oraz powielania (kopiowania) produktów. Uprawnienia przyznane spółce w umowie są ograniczone do praw niezbędnych do jej prawidłowego wykonywania w zakresie wyłącznego przedmiotu umowy, tj. dystrybucji i promowania produktów oraz zapewnienia wsparcia posprzedażowego. Skoro pomiędzy spółką a X nie została zawarta umowa licencyjna, nie można przyjąć, że opłata dystrybucyjna stanowi należność licencyjną w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.652.2021.1.BG] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 03/02/2022

2.10. Kwestia stosowania art. 108 ust. 1 u.p.t.u. do transakcji udokumentowanej za pomocą faktury przesłanej w formie elektronicznej lub papierowej oraz udostępnionej dodatkowo nabywcom na portalu. Możliwość anulowania faktury

- 1) Przepisy prawa podatkowego nie regulują wprost kwestii udostępniania klientom wersji elektronicznej faktur, które są wystawiane w systemie finansowo-księgowym, a następnie przekazywane klientom w formie elektronicznej lub papierowej. Tym samym nie ma ograniczeń, aby tę samą fakturę (fakturę, która będzie zawierała te same dane, w tym formę graficzną) wysłaną elektronicznie lub papierowo do klienta udostępniać klientom na portalu. W niniejszej sprawie udostępnienie dodatkowo na portalu faktury, wystawionej uprzednio w systemie finansowo-księgowym i przekazywanej nabywcom w formie elektronicznej lub papierowej, nie powoduje, że dochodzi do wystawienia więcej niż jednej faktury dotyczącej tej samej transakcji.

Faktura przekazywana nabywcom w formie elektronicznej na wskazany adres e-mail lub w formie papierowej oraz faktura dodatkowo udostępniana na portalu, nie będą stanowiły dwóch odrębnych faktur. Faktura udostępniana na portalu będzie zawierała te same dane oraz szatę graficzną, co faktura wysłana temu nabywcy w formie elektronicznej lub papierowej. W konsekwencji, dojdzie do wystawienia wyłącznie jednej faktury dokumentującej transakcję. Zatem faktura udostępniana klientom w portalu i zarazem przekazywana w formie elektronicznej bądź papierowej jest dokumentem potwierdzającym zaistnienie jednego zdarzenia gospodarczego. Tym samym art. 108 ust. 1 u.p.t.u. nie będzie miał zastosowania, a spółka nie będzie zobowiązana do rozliczenia VAT należnego od transakcji udokumentowanej za pomocą faktury przesłanej w formie elektronicznej lub papierowej oraz udostępnionej dodatkowo nabywcom na portalu.

2) Spółka na portalu zamieszcza faktury i może usunąć taką fakturę przed pobraniem przez nabywcę. Z uwagi na fakt, że wystawione faktury będą dokumentowały czynności, które faktycznie nie zostały dokonane, faktury nie zostaną przekazane nabywcom, bądź zostaną wysłane nabywcy w formie papierowej, ale nie zostaną przez nabywcę odebrane, bądź też faktura w formie papierowej zostanie odesłana spółce (bez uwzględniania jej w ewidencji rachunkowej i podatkowej) oraz przed pobraniem przez nabywcę z portalu faktury zostaną usunięte, nie można mówić, że zostały one wprowadzone do obrotu prawnego. Wobec powyższego, spółka nie będzie zobowiązana do dwukrotnego rozliczenia podatku VAT należnego.

3) W opisanej wyżej sytuacji mamy do czynienia z fakturami, które nie zostały wprowadzone do obiegu prawnego, faktury dokumentują czynności, które nie zostały dokonane. Anulowanie faktury powinno dotyczyć wyłącznie sytuacji, kiedy faktura nie została wprowadzona do obrotu prawnego i dokumentuje czynność niedokonaną. W powyższej sytuacji spółce przysługuje prawo do anulowania wystawionych faktur.

[0111-KDIB3-1.4012.934.2021.1.IK] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 03/02/2022

2.11. Uznanie voucherów/kart podarunkowych za bon różnego przeznaczenia w rozumieniu art. 2 pkt 44 u.p.t.u. Określenie momentu powstania obowiązku podatkowego

- 1) W przedmiotowej sprawie bezspeczne jest, iż mamy do czynienia z bonem różnego przeznaczenia, bowiem sprzedawane przez spółkę karty podarunkowe/vouchery uprawniają ich posiadaczy do wymiany na różnego rodzaju świadczenia - towary i usługi – które mogą być opodatkowane różnymi stawkami VAT. Z racji charakteru świadczonej usługi, nie jest możliwe stwierdzenie jakiej wysokości podatek będzie zapłacony aż do momentu jej realizacji.

W odniesieniu do obowiązku podatkowego dla bonów różnego przeznaczenia zastosowanie będą miały zasady ogólne wynikające z art. 19a ust. 1 u.p.t.u. Zatem obowiązek podatkowy dla przedmiotowego bonu MPV powstanie w momencie faktycznej dostawy towaru lub wykonania usługi w zamian za ww. bon, tj. podatek stanie się wymagalny w miesiącu dokonania dostawy towaru lub wykonania usługi i powinien zostać rozliczony za ten okres rozliczeniowy. Innymi słowy, obowiązek rozpoznania podatku VAT powstaje w momencie skorzystania z danego bonu, a więc w momencie faktycznej dostawy towarów czy wykonania usług, do których uprawnia dany bon, dopiero wówczas zaistnieje możliwość określenia wysokości podatku należnego.

2) Jeżeli realizacja bonu MPV odbywa się przez podatnika, wówczas w momencie sprzedaży towarów lub świadczenia usług jest on zobowiązany do naliczenia podatku VAT należnego od tej transakcji. Natomiast przekazanie bonu różnego przeznaczenia MPV, nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT w momencie transferu tylko dopiero w momencie płatności bonem.

3) W momencie odpłatnego wydania bonu MPV nie powstaje obowiązek podatkowy w podatku VAT, ponieważ sprzedaż tych bonów nie mieści się w katalogu czynności opodatkowanych (samo wydanie bonu MPV nie spełnia przesłanek definicji świadczenia usług). Opodatkowaniu VAT podlega dopiero faktyczne świadczenie usług lub przekazanie towarów w zamian za ten bon.

4) Zgodnie z regulacją art. 8b ust. 1 w zw. z art. 19a ust. 1 u.p.t.u., jedynie faktyczne przekazanie towarów lub faktyczne świadczenie usług dokonane w zamian za bon różnego przeznaczenia podlega opodatkowaniu VAT, zaś nie podlega opodatkowaniu wcześniejszy jego transfer. W konsekwencji kwoty otrzymywane przez spółkę od klientów w związku z wydaniem im bonów różnego przeznaczenia, nie są kwotami otrzymywanymi z tytułu czynności podlegającej opodatkowaniu VAT, więc zatrzymane kwoty uzyskane ze sprzedaży niewykorzystanych bonów (ich części) po upływie ich ważności też nie podlegają opodatkowaniu VAT, bo nigdy nie dochodzi do faktycznego przekazania towarów lub faktycznego świadczenia usług dokonanego w zamian za te bony. A zatem vouchery/karty podarunkowe lub ich niewykorzystana część nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem VAT.

[0111-KDIB3-2.4012.579.2021.3.MN] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 02/02/2022

2.12. Sposób rozliczania strat podatkowych poniesionych spółkę w latach poprzedzających pierwszy rok podatkowy PGK

1) Po upływie okresu obowiązywania umowy PGK albo po utracie przez PGK statusu podatnika CIT z innych przyczyn, spółka będzie uprawniona do rozliczenia strat podatkowych poniesionych przez spółkę w latach poprzedzających pierwszy rok podatkowy PGK na podstawie art. 7 ust. 5 u.p.d.o.p.

2) Po upływie okresu obowiązywania umowy PGK albo po utracie przez PGK statusu podatnika CIT z innych przyczyn, spółka będzie uprawniona do rozliczenia strat podatkowych poniesionych przez spółkę w latach poprzedzających pierwszy rok podatkowy PGK, od sumy wszystkich dochodów, niezależnie od źródła ich uzyskania, według kolejności oraz proporcji wybranej przez spółkę.

3) Dla celów rozliczenia wartości strat podatkowych poniesionych przez spółkę w latach poprzedzających pierwszy rok podatkowy PGK (tj. obejmujący okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.), przez okres najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych w rozumieniu art. 7 ust. 5 u.p.d.o.p., należy uznać okres następujących po sobie kolejno pięciu lat podatkowych spółki jako podatnika, nieuwzględniający okresu przynależności spółki do PGK (tj. okresu od dnia 1 stycznia 2018 r. do ostatniego roku, w którym upłynął okres obowiązywania umowy PGK/rozwiązano umowę PGK albo w którym nastąpiła utrata przez PGK statusu podatnika CIT). Zatem, celem ustalenia okresu, w którym spółka będzie uprawniona do wykorzystania strat podatkowych poniesionych przed rozpoczęciem pierwszego roku podatkowego PGK, należy wziąć pod uwagę: i) lata podatkowe spółki bezpośrednio poprzedzające początek pierwszego roku podatkowego PGK, oraz ii) lata podatkowe spółki następujące bezpośrednio po dniu zakończeniu okresu obowiązywania umowy PGK/rozwiązaniu umowy PGK albo utracie statusu podatnika przez PGK z innych przyczyn.

[0111-KDIB1-1.4010.38.2018.9.SG] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 01/02/2022

2.13. Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu wartości netto wynagrodzenia (za zwolnienie z obowiązku przywrócenia stanu poprzedniego lokalu), udokumentowanego fakturą wystawioną przez wynajmującego

Ustawodawca wyłączył z kosztów uzyskania przychodów m.in. wydatki związane z karą za wadliwie wykonaną usługę, bądź za zwłokę w usunięciu powstałych wad. Nie odniósł się natomiast do kwot należnych wynajmującemu z tytułu przywrócenia stanu poprzedniego przedmiotu najmu. Charakter wynagrodzenia (wynagrodzenie za odebranie przez wynajmującego przedmiotu najmu w stanie, w jakim znajduje się on w dacie zawarcia porozumienia oraz za wykonanie przez wynajmującego prac naprawczych, celem dostosowania przedmiotu najmu do stanu poprzedniego, w tym z tytułu braku obowiązku usunięcia nakładów dokonanych w przedmiocie najmu, które w innym wypadku spółka zobowiązana byłaby usunąć zgodnie z umową najmu), powiększone o należny VAT, obliczony w oparciu o właściwą stawkę powoduje, iż nie mieści się ono w katalogu wydatków lub kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1 pkt 22 u.p.d.o.p. Wynagrodzenie to nie jest bowiem ani karą umowną, ani odszkodowaniem. W związku z tym, spółka jest uprawniona do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu wartości netto ww. wynagrodzenia, udokumentowanego fakturą wystawioną przez wynajmującego.

[0111-KDIB1-3.4010.575.2021.2.PC] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 01/02/2022

2.14. Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów podatku VAT nieodliczonego z powodu braku faktury, którą kontrahent zobowiązany był wystawić

Przepis art. 16 ust. 1 pkt 46 u.p.d.o.p. daje możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów naliczonego podatku VAT, o ile podatnikowi nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty lub zwrot różnicy podatku VAT. Sformułowanie „podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku VAT” należy wiązać z wyłączeniem prawa wynikającego z ustawy. Literalne brzmienie przepisu wskazuje więc, że nie ma on zastosowania do sytuacji, w których podatnikowi obniżenie kwoty podatku naliczonego przysługuje. Obiektywnie bowiem spółce przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z charakteru danej transakcji. Uniemożliwia to jedynie niezgodne z prawem zachowanie kontrahenta, który – nie dochowując obowiązku wynikającego z przepisów dotyczących podatku VAT – nie wystawił stosownego dokumentu uprawniającego do odliczenia podatku naliczonego. Dotyczy to tylko niektórych kontrahentów. W pozostałych przypadkach, gdy faktura zostaje wystawiona – prawo jest realizowane.

Nie ma zatem usprawiedliwionych podstaw do uznania, by ustawodawca przewidział stosowanie art. 16 ust. 1 pkt 46 u.p.d.o.p. dla sytuacji kompensowania niesolidności kontrahentów podatnika możliwością zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów podatku VAT nieodliczanego tylko z uwagi na brak faktury VAT, który należy traktować jako brak techniczny, a nie brak prawa do odliczenia. Wobec powyższego, wskazane w opisie sprawy wydatki nie spełniają ustawowych przesłanek wskazanych w art. 16 ust. 1 pkt 46 lit. a tiret drugi u.p.d.o.p. uprawniających do zaliczenia ich do kosztów uzyskania przychodów.

[0111-KDIB1-2.4010.612.2021.2.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/02/2022

2.15. Płatności przekazywane przez spółkę do SPV w wykonaniu usługi administrowania wierzytelnościami nie mieszczą się w katalogu przychodów wymienionych w art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1 u.p.d.o.p.

Nie można płatności przekazywanych przez spółkę polską do SPV (spółka specjalnego przeznaczenia, będąca rezydentem podatkowym w Irlandii), pochodzących ze spłat wierzytelności (wierzytelności o zapłatę rat leasingowych oraz ewentualnie innych należności ubocznych wynikających z zawartych umów leasingu) przez leasingobiorców, uznać za należności za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, w tym także środka transportu, urządzenia handlowego lub naukowego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p. Płatności przekazywane przez spółkę do SPV, pochodzące ze spłat dokonywanych przez leasingobiorców, nie będą się kwalifikować do żadnej z kategorii płatności wskazanych w art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p. Płatności te nie będą także stanowić dywidendy lub innych dochodów (przychodów) z udziału w zyskach osób prawnych wskazanych w art. 22 ust. 1 u.p.d.o.p., ponieważ opisana sekurytyzacja nie będzie w żadnym razie powiązana z jakimkolwiek prawem SPV do udziału w zyskach spółki. Omawiane płatności powinny być uznane za dochód uzyskany przez SPV z działalności gospodarczej (działalności przedsiębiorstwa), który nie jest kwalifikowany do dochodów wskazanych w art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1 u.p.d.o.p. W konsekwencji, nie będzie on podlegał opodatkowaniu w Polsce.

[0111-KDIB1-1.4010.631.2021.2.JD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/02/2022

2.16. Prace wykonywane przez pracownika spółki jako działalność badawczo-rozwojowa w rozumieniu art. 5a pkt 38 u.p.d.o.f.

Przepisy dotyczące działalności B+R należy interpretować ściśle, a zatem do działalności B+R można zaliczyć tylko te działania podatnika, które wyczerpują znamiona definicji zawartej w art. 5a pkt 38 u.p.d.o.f. Czynności podejmowane przez pracownika spółki stanowią działalność obejmującą badania aplikacyjne rozumiane jako prace mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności, nastawione na opracowywanie nowych produktów, procesów lub usług lub wprowadzanie do nich znaczących ulepszeń. Ponadto, czynności podejmowane przez tego pracownika stanowią będą prace rozwojowe obejmujące nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności do planowania produkcji oraz projektowania i tworzenia zmienionych, ulepszonych lub nowych produktów, procesów lub usług. Prace wykonywane przez pracownika spółki nie polegają na działaniach obejmujących zmiany rutynowe i okresowe. Pracownik wykonując swoje obowiązki podejmuje prace w sposób systematyczny. Celem prac wykonywanych przez tego pracownika jest zwiększenie zasobów wiedzy oraz wykorzystanie tych zasobów do tworzenia nowych zastosowań. Powyżej opisane prace wykonywane przez pracownika spółki spełniają definicję działalności B+R w rozumieniu art. 5a pkt 38 u.p.d.o.f.

[0115-KDIT1.4011.847.2021.2.MST] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/02/2022

2.17. Kwestia opodatkowania VAT opłat pobieranych przez gminę od beneficjentów projektu za usługę przewozu osób z potrzebą wsparcia w zakresie mobilności. Obowiązek ewidencjonowania ww. opłat przy użyciu kasy zarejestrowanej na gminę

1) W analizowanej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której występuje skonkretyzowane świadczenie, które jest wykonywane pomiędzy dwoma określonymi stronami transakcji, dla którego istnieje bezpośredni beneficjent czynności. W tym przypadku możliwe jest zidentyfikowanie konkretnego świadczenia wykonywanego przez gminę na rzecz określonego podmiotu – nabywcy (osoby z potrzebą wsparcia w zakresie mobilności). Dlatego też, przedmiotowe czynności świadczone przez gminę spełniają definicję świadczenia usług zawartą w art. 8 ust. 1 u.p.t.u., a gmina w zakresie tych czynności nie korzysta z wyłączenia z grona podatników tego podatku. Świadczy bowiem w reżimie cywilnoprawnym (a nie publicznoprawnym) odpłatne usługi, a zatem wykonuje czynności wskazane w art. 5 ust. 1 u.p.t.u. Należy zatem stwierdzić, że pobierając, opłaty za usługę przewozu osób gmina działa w charakterze podatnika w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.t.u. i w zakresie, w jakim realizuje te zadania, nie jest objęta regulacją art. 15 ust. 6 u.p.t.u. Ponadto wskazać należy, że ani przepisy u.p.t.u., ani też rozporządzeń wykonawczych do niej nie przewidują zwolnienia od podatku dla usługi transportu osób, za którą gmina będzie pobierała wynagrodzenie.

Zatem, usługa ta nie będzie korzystała ze zwolnienia od podatku VAT. W konsekwencji, realizując projekt dofinansowany ze środków PFRON, należy na kasie fiskalnej doliczać podatek VAT do opłat pobieranych od beneficjentów projektu, którzy ponoszą koszty obliczane zgodnie z regulaminem świadczenia usług transportowych door-to-door.

2) Nie ma żadnych podstaw do tego, aby gmina nie ewidencjonowała pobieranych opłat za pomocą własnej kasy rejestrującej (zarejestrowanej na gminę), bowiem w tym przypadku to gmina jest podmiotem świadczącym usługi w imieniu własnym. Gmina nie świadczy tych usług w imieniu i na rzecz PFRON. Okoliczność, że zgodnie z regulaminem konkursu grantowego, opłaty uzyskane od użytkowników usługi, po zakończeniu projektu przekazane zostaną do PFRON, nie oznacza, że obrót z tytułu świadczenia usług transportu osób nie jest w istocie obrotem gminy. Fakt, w jaki sposób gmina rozporządza uzyskanymi obrotami ze sprzedaży świadczonych usług, nie może decydować o braku obowiązku ewidencjonowania przy użyciu kasy zarejestrowanej na gminę.

[0111-KDIB3-2.4012.846.2021.2.AZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 03/02/2022

2.18. Brak obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od wypłacanego wspólnikom spółki wynagrodzenia w oparciu o art. 176 k.s.h.

Katalog tytułów do objęcia obowiązkiem ubezpieczeń nie zawiera w swej treści osób fizycznych wykonujących za wynagrodzeniem powtarzające się świadczenia niepieniężne w rozumieniu art. 176 k.s.h. wyłącznie na podstawie umowy spółki. W konsekwencji samo wykonywanie przez te osoby świadczeń niepieniężnych za wynagrodzeniem nie powoduje powstania tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczeń społecznych.

[DI/200000/43/121/2022] decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z dnia 03/02/2022

2.19. Kwestia uznania spółki zawierającej umowy najmu konsumenckiego z osobami fizycznymi (konsumentami) za podatnika PNIF

W związku z faktem, że spółka (podmiot prowadzący działalność finansową, w szczególności w zakresie zawierania umów leasingu operacyjnego i finansowego, umów najmu oraz udzielania klientom finansowania w formie pożyczek) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i planowanego rozszerzenia swoich usług będzie zawierała wyłącznie umowy najmu konsumenckiego nieprzewidujące obowiązku nabycia przedmiotu umowy przez konsumenta, to zawieranie takich umów nie będzie stanowiło udzielania konsumentowi kredytu w rozumieniu art. 3 ustawy o kredycie konsumenckim. Tym samym, spółka nie będzie uznana za kredytodawcę i w konsekwencji nie wypełni przesłanek definicji instytucji pożyczkowej w rozumieniu przepisów ustawy o kredycie konsumenckim.

Sama ustawa o kredycie konsumenckim wskazuje, że jej przepisy nie mają zastosowania do umów najmu konsumenckiego, jeżeli taka umowa nie przewiduje obowiązku nabycia przedmiotu umowy przez konsumenta. Do umów najmu, które spółka planuje zawierać, nie będzie miał również zastosowania art. 4 ust. 4 ustawy o kredycie konsumenckim, ponieważ spółka nie będzie zawierała poza umowami najmu dodatkowych umów, które przewidywałyby obowiązek wykupu przedmiotu najmu przez konsumenta, na żądanie spółki. Tym samym, skoro umowy najmu konsumenckiego, które spółka planuje zawierać, nie będą podlegały ustawie o kredycie konsumenckim, to spółka nie będzie instytucją pożyczkową w rozumieniu art. 5 pkt 2a ustawy o kredycie konsumenckim. Tym samym, spółka zawierając w przyszłości umowy najmu konsumenckiego nie będzie podatnikiem PNIF.

[0111-KDIB1-3.4016.8.2021.1.MBD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 01/02/2022

2.20. Kwoty pieniężne wypłacone na rzecz klientów tytułem odszkodowań za szkody powstałe z tytułu utraty lub uszkodzenia przesyłki nie mogą stanowić kosztów podatkowych

1) Nie sposób uznać za koszt uzyskania przychodów kwot pieniężnych wypłaconych na rzecz klientów tytułem odszkodowań za szkody powstałe z tytułu utraty lub uszkodzenia przesyłki, jak również kwot pieniężnych wypłaconych na rzecz klientów tytułem opóźnienia w dostarczeniu towaru w sytuacjach przedstawionych w stanie faktycznym, z uwagi na treść art. 16 ust. 1 pkt 22 u.p.d.o.p. Wadliwie wykonana usługa to taka, która została wykonana w sposób niepełny, tzn. nie zostały spełnione wszelkie obowiązki ciążące na przewoźniku, w tym obowiązek dostarczenia towaru do miejsca jego przeznaczenia w stanie niezmienionym czy nieuszkodzonym. Zatem wadę wykonanej usługi będą stanowiły wszelkie skutki nienależytego wykonania umowy, w tym uszkodzenia towarów powstałe w transporcie, a także niedostarczenie ich w określonym czasie.

2) W konsekwencji, skoro niezależnie od zlecenia usługi firmom transportowym (podwykonawcy) to spółka odpowiedzialna jest wobec zleceniodawcy za szkody, to przyjęcie przez podmiot (spółkę) odpowiedzialności za szkodę rodzi zobowiązanie do wypłaty wynagrodzenia z tego tytułu w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w tej odpowiedzialności (odszkodowania). Sposób ukształtowania zasad tej odpowiedzialności pozostaje bez wpływu na zakres stosowania art. 16 ust. 1 pkt 22 u.p.d.o.p., gdyż wszelkie płatności, które wynikają z przyjętej odpowiedzialności odszkodowawczej mieszczą się w pojęciu „odszkodowań”.

Zatem, kwoty pieniężne wypłacone przez spółkę na rzecz klientów tytułem odszkodowań za szkody powstałe z tytułu utraty przesyłki, kwoty pieniężne wypłacone tytułem odszkodowań za szkody powstałe z tytułu uszkodzenia przesyłki oraz kwoty pieniężne wypłacone tytułem odszkodowania za opóźnienie w dostarczeniu towaru nie mogą stanowić dla spółki kosztów uzyskania przychodów.

[0111-KDIB2-1.4010.534.2021.1.AT] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/02/2022

2.21. Kwestia powstania w Polsce zakładu spółki niemieckiej jako przedsiębiorstwa zagranicznego

Przedmiot działalności spółki na terytorium Polski pokrywa się z przedmiotem działalności spółki niemieckiej. Spółka prowadzi działalność związaną ze wsparciem w organizacji przeprowadzania procesów rekrutacyjnych oraz pozyskiwaniem i zapewnianiem rozwoju pracowników na wyższych szczeblach, co odnosi się do realizacji przez spółkę projektów w tym zakresie. Z kolei, do głównych obowiązków pracowników należy wsparcie klientów m.in. z Wielkiej Brytanii, Francji czy Niemiec oraz innych europejskich lokalizacji. Ponadto, zakres obowiązków pracowników obejmuje m.in. zadania organizacyjne w zakresie zarządzania projektami, czy wsparcia w zakresie administrowania realizowanymi projektami, a także nadzoru nad bieżącymi projektami w miejscu ich realizacji. Wobec takiego profilu działalności spółki należy stwierdzić, że zarówno działalność pracowników wykonujących czynności w Polsce, jak i działalność spółki sprowadzają się w istocie do udzielania wsparcia w organizacji całego procesu przeprowadzania i zarządzania realizowanymi projektami z zakresu działalności spółki. W takiej sytuacji nie można przyjąć, że działalność pracowników jest działalnością pomocniczą w stosunku do działalności prowadzonej przez spółkę. Tym samym, działalność wykonywana w Polsce w stosunku do całej prowadzonej działalności spółki stanowi/będzie stanowić istotną i znaczącą część działalności przedsiębiorstwa jako całości, a nie będzie jedynie działalnością pomocniczą. A zatem, działalność spółki z siedzibą na terenie Niemiec prowadzona w Polsce w zakresie opisanym we wniosku stanowi zakład w rozumieniu art. 5 polsko-niemieckiej u.p.o. Uzyskiwanie przez spółkę dochodów w Polsce za pośrednictwem zakładu prowadzi do powstania źródła przychodów, które winny być opodatkowane w Polsce. Czynności wykonywane przez pracowników wykonujących pracę dla spółki są/będą prowadzone w sposób regularny, stały. Co prawda spółka nie zamierza wynajmować na terytorium Polski żadnego lokalu, jednak przekazanie do dyspozycji pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony sprzętu komputerowego wiąże się z koniecznością powstania takiej stałej placówki, którą może być np. mieszkanie pracownika.

Tym samym, w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z powstaniem stałej placówki. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że spółka niemiecka będzie posiadała w Polsce zakład w rozumieniu art. 4a pkt 11 u.p.d.o.p. w zw. z art. 5 polsko-niemieckiej u.p.o. W konsekwencji, po stronie spółki powstanie obowiązek rozliczenia podatku dochodowego od osób prawnych na terytorium Polski.

[0111-KDIB1-2.4010.655.2021.2.BD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/02/2022

2.22. Kwalifikacja płatności z tytułu Exit Fee do kosztów uzyskania przychodu

Spółka z uwagi na spodziewane korzyści, będzie gotowa odpowiednio skompensować ewentualną różnicę pomiędzy najkorzystniejszą z opcji realistycznie dostępnych podmiotowi restrukturyzowanemu a rozliczeniem za zestaw aktywów w formie odrębnej opłaty (opłata Exit Fee). Skoro warunkiem uznania danego wydatku za koszt podatkowy jest m.in. jego poniesienie w celu uzyskania przychodów, a więc z zamiarem osiągnięcia przychodów, to w przypadku Exit Fee, związek pomiędzy poniesionym wydatkiem a uzyskanym przychodem jest wyraźny i bezpośredni. Jednocześnie, tego typu wydatki nie zostały wyłączone z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p. Zatem należy uznać, iż planowana przez spółkę opłata Exit Fee spełnia wszelkie warunki, które powinny być spełnione, aby uznać dany wydatek za koszt uzyskania przychodów, o którym mowa w art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p.

[0111-KDWB.4010.27.2021.2.APA] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/02/2022

2.23. Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu zwrotu równowartości przyznanych abonentowi ulg w przypadku jednostronnego, dokonanego przez abonenta lub z winy abonenta, przedterminowego rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych

Uiszczana przez abonenta kwota pieniężna, określana jako roszczenie z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, stanowi w istocie wynagrodzenie za świadczenie usług. W tym przypadku zapłata przez abonenta powyższego roszczenia ma charakter rekompensaty z tytułu wcześniej przyznanych – na podstawie umowy zawartej na czas określony – ulg w świadczeniu usług telekomunikacyjnych. W przypadku jednostronnego rozwiązania, przez abonenta lub z winy abonenta, umowy terminowej o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w myśl której przyznane zostały abonentowi ulgi, zwrot równowartości przyznanych ulg, proporcjonalnie pomniejszonych za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania, należy uznać za część świadczenia należnego z tytułu usług telekomunikacyjnych, zatem obowiązek podatkowy należy określić odpowiednio jak dla takich usług.

Z opisu sprawy wynika, że informacje o wysokości kwoty zwrotu będą wysyłane do abonentów z wezwaniem do niezwłocznego ich uregulowania, jednak bez wskazania konkretnego terminu płatności. Po otrzymaniu płatności z tego tytułu abonentowi zostanie wystawiona faktura VAT. Z powyższych okoliczności wynika więc, że abonent wie jakie kwoty, w jakim przypadku i że w trybie natychmiastowym są one wymagalne. W przedmiotowej sprawie obowiązek podatkowy powstanie zatem z momentem przedterminowego rozwiązania umowy.

[0111-KDIB3-1.4012.685.2021.1.IK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/02/2022

2.24. Niewliczenie kosztów transportu do podstawy opodatkowania VAT sprzedawanych towarów, jeżeli transport jest wykonywany na podstawie odrębnego zlecenia

Usługa transportu towarów w sytuacji, gdy spółka godzi się wyświadczyć tę usługę na podstawie oddzielnego zlecenia za którą pobierana jest odrębna opłata jest oddzielnym niezależnym świadczeniem od dostawy towarów (WDT). Oznacza to, że w skład podstawowych czynności, jaką jest sprzedaż towarów (w ramach WDT) dostarczanych przez spółkę, nie wchodzi koszty dodatkowe, zatem koszty transportu powinny być traktowane jako odrębnie świadczone usługi, które nie powinny powiększać podstawy opodatkowania towarów będących przedmiotem dostawy. W opisywanej sprawie mamy zatem do czynienia z dwoma odrębnymi świadczeniami, tj. WDT oraz usługą transportu towarów. W tej sytuacji prawidłowe jest wystawienie osobnej faktury na sprzedaż wyrobów jako WDT opodatkowana stawką 0% oraz osobnej faktury na usługę transportową, która w myśl art. 106e ust. 1 pkt 18 u.p.t.u. powinna zawierać wyrazy „odwrotne obciążenie”. W związku z powyższym rozstrzygnięciem nieprawidłowe byłoby korygowanie pierwotnej faktury dotyczącej WDT i po dokonaniu transportu przez podwykonawcę wystawienie jednej faktury zawierającej sprzedawany towar wraz z usługą transportową z jednolitą stawką 0% jako WDT wykazywana w deklaracji JPK_VAT7 w poz. 21.

[0114-KDIP1-2.4012.539.2021.2.RD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 01/02/2022

2.25. Obowiązek rozliczenia podatku VAT w ramach importu usług w związku z wnoszeniem składki członkowskiej przez ministerstwo

1) W analizowanej sprawie pobierane składki w zamian za członkostwo w Konsorcjum B. będą stanowiły wynagrodzenie z tytułu świadczenia usługi, o której mowa w art. 8 ust. 1 u.p.t.u. Są to usługi analityczne/doradcze z obszaru polityki regionalnej. Występuje bezpośredni związek pomiędzy zapłatą składki członkowskiej a świadczeniem ww. usług przez konsorcjum B. na rzecz wnioskodawcy (A – obsługujący ministra).

W przypadku udziału ministerstwa w konsorcjum B. za który ponoszone są opłaty na podstawie faktury wystawionej przez uniwersytet, mamy do czynienia z transakcją ekwiwalentną – świadczenie w zamian za wynagrodzenie. Wypłatę określonej w umowie kwoty pieniężnej przez ministerstwo na podstawie otrzymanej faktury należy traktować jako zapłatę za wykonywane świadczenie na rzecz drugiej strony, co wypełnia przesłankę uznania za usługę w rozumieniu art. 8 ust. 1 u.p.t.u. Możemy wskazać konkretnego beneficjenta tej usługi - ministerstwo, na rzecz którego konsorcjum B. świadczy usługi analityczne/doradcze z obszaru polityki regionalnej. Wprawdzie wskazano, że przystąpienie do konsorcjum dotyczy działalności w zakresie administracji publicznej wykonywanej przez ministerstwo jako powołaną do tego instytucję oraz że ministerstwo może rozpowszechniać treść wszystkich raportów rocznych przekazanych przez konsorcjum (z wyłączeniem raportów dotyczących innych niż Polska państw), w szczególności umieszczając je na stronie internetowej ministerstwa lub w publikacjach wydawanych przez ministerstwo, jednakże to nie przesądza o uznaniu, że w odniesieniu do wykonanych usług nie jest podatnikiem zobowiązanym do opodatkowania tego nabycia na terytorium kraju.

2) W niniejszej sprawie odnośnie usługi analityczno-doradczej z obszaru polityki regionalnej nie znajdują zastosowania szczególne zasady ustalania miejsca świadczenia usług. W konsekwencji, do świadczonej na rzecz ministerstwa usługi mają zastosowanie zasady ogólne ustalania miejsca świadczenia wynikające z art. 28b u.p.t.u. Konsorcjum B. jest zarządzane przez C., który jest wydziałem uniwersytetu. Uniwersytet ma siedzibę w Wielkiej Brytanii i jest zarejestrowany jako podatnik VAT. C. jest podatnikiem nie posiadającym ani siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce. Skoro konsorcjum B. świadczy przedmiotową usługę na rzecz ministerstwa, który jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT z siedzibą w Polsce to miejscem świadczenia, a tym samym opodatkowania świadczonej usługi, stosownie do art. 28b ust. 1 u.p.t.u, jest miejsce w którym ministerstwo posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. Polska. Przy tym ministerstwo jako zarejestrowany w Polsce czynny podatnik VAT, spełnia warunki określone w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. b u.p.t.u. Co więcej skoro uniwersytet posiada siedzibę w innym kraju niż Polska (Wielka Brytania) oraz nie posiada na terytorium Polski stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, spełniony jest również warunek określony w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. a u.p.t.u. Wobec powyższego ministerstwo (zarejestrowany podatnik VAT czynny), nabywając usługę od zagranicznego podmiotu powinno rozpoznać w tym zakresie import usług, który będzie opodatkowany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa na terytorium Polski w myśl art. 28b w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 9 u.p.t.u.

[0114-KDIP1-2.4012.410.2021.1.RD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 20/01/2022

Dzielenie się wiedzą

- blogi CRIDO

podatki**w**biznesie

BLOG EKSPERTÓW CRIDO

INNOVATION
TODAY

blog ekspertów Crido

— PRAWO
DLA —
PRZEDSIĘBIORCÓW

blog ekspertów Crido

Kontakt

Roman Namysłowski

PARTNER ZARZĄDZAJĄCY

E: roman.namyslowski@crido.pl

